KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed academic journal
e-ISSN: 2456-5148
Vol. 6, No. 03 (2026) 6

களஞ்சியம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar
Crossref DOI · SJIF Imapact Factor 3.5 · Quarterly
Online@: ngmtamil.in
DOI: 10.63300/kijts603112026.14

UGC Approved by Transparent Peer Review

ARTICLES

பெரியபுராணத்தில் பக்தியால் சிறப்புறும் இல்லமகளிர்

Housewives Exemplified by Devotion in Periya Puranam

முனைவர் சா. பூங்கொடி[1], வெ. ஜெயலட்சுமி[2,*]

[1] உதவிப்பேராசிரியர், முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை, ஸ்ரீசாரதா மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சேலம்–16.

[2] பெரியார் பல்கலைக்கழகப் பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை, ஸ்ரீசாரதா மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சேலம்–16,

***Corresponding author:** வெ. ஜெயலட்சுமி, jayalakshmikandasamy09@gamail.com

ARTICLE INFO

Article history
Received: 10 October 2026
Revised: 10 October 2026
Accepted: 27 October 2026

Article ID
KIJTS-2026-0008

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
Dedication
Nayanmars
domestic ethics
women of the household
devotion.

ABSTRACT

Bhakti is a deep love for God expressed through faith, surrender, and service without expectation of reward. The Periyapuranam presents this devotional relationship through the lives of the sixty-three Nayanmars and the people who sustain their religious service. This article examines the devotion of women whose household responsibilities and spiritual commitments contribute to the work's portrayal of Saiva life. It focuses on Mangaiyarkkarasiyar, Karaikkal Ammaiyar, and Isaijnaniyar, while retaining the supporting example of Tilakavathiyar. The discussion considers Mangaiyarkkarasiyar's efforts to sustain Saivism in the Pandya country, Karaikkal Ammaiyar's hospitality and complete dedication to Shiva, and Isaijnaniyar's place in the devotional household associated with Sundarar. Through close attention to the selected narratives and verses, the study explains how care, religious steadfastness, generosity, and spiritual guidance become forms of sacred service. These women emerge both as companions in household life and as devotees with distinctive religious identities. Their contributions illuminate the relationship between domestic virtue and devotion in the Periyapuranam.

How to cite this article: முனைவர் சா. பூங்கொடி, & வெ. ஜெயலட்சுமி (2026). பெரியபுராணத்தில் பக்தியால் சிறப்புறும் இல்லமகளிர். *KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies*, *6*(03), 192–205. https://doi.org/10.63300/kijts603112026.07
Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பக்தி என்பது இறைவனிடத்தில் கொள்ளும் ஆழமான அன்பு, நம்பிக்கை, அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடாகும். எவ்வித எதிர்பார்ப்புமின்றி இறைவன்மீது செலுத்தப்படும் தூய அன்பு, அடியவருக்கும் இறைவனுக்கும் இடையில் நெருக்கமான பிணைப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இத்தகைய பக்தி நிலையை

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் வாழ்வின் வழியாகப் பெரியபுராணம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. அவர்களுடைய திருத்தொண்டுக்குத் துணையாக இருந்த இல்லமகளிரின் பணிகளும் அந்நூலின் பக்திச் சிறப்பை விளக்குகின்றன. மனமுவந்து தொண்டாற்றிய இம்மகளிர், இல்லற நெறியையும் இறையன்பையும் இணைத்துச் செயல்பட்டுள்ளனர்.

பெரியபுராணத்தில் பக்தியால் சிறப்புறும் இல்லமகளிரின் தொண்டுள்ளத்தை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். மங்கையர்க்கரசியாரின் சமய உறுதி, காரைக்கால் அம்மையாரின் அடியவர் தொண்டும் இறையர்ப்பணிப்பும், இசைஞானியாரின் இல்லறச் சிறப்பும் இங்கு முதன்மையாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. திலகவதியாரின் ஆன்மிக வழிகாட்டுதலும் தொடர்புடைய எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. இம்மகளிரின் வாழ்க்கைச் செய்திகள், அவர்களைப் போற்றும் பாடல்கள், குடும்ப உறவுகளின் வழியாக வெளிப்படும் சிவத்தொண்டு ஆகியவற்றை இணைத்துப் படிப்பதன் மூலம், பெரியபுராணத்தின் பெருமைக்கு அவர்கள் சேர்க்கும் தனித்துவமான பங்களிப்பு விளக்கப்படுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: அர்ப்பணிப்பு, நாயன்மார்கள், இல்லற நெறி, இல்லமகளிர், பக்தி.

1. முன்னுரை

‘இல்லறமே நல்லறம்’ என்ற கருத்திற்கு வாழ்வியல் எடுத்துக்காட்டுகளாகப் பெரியபுராணப் பெண்கள் விளங்குகின்றனர். இல்லறம் என்பது குடும்பத்தின் அன்றாடத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதுடன் முடிவதல்ல; அன்பு, விருந்தோம்பல், பகிர்வு, பிறர்நலம் ஆகியவற்றைச் செயலாக்கும் இடமாகவும் அது அமைகிறது. நாயன்மார்களின் சிவத்தொண்டில் அவர்களுடைய துணைவியர் வழங்கிய ஒத்துழைப்பு, இத்தகைய இல்லறப் பண்புகளின் வழியாகவே வெளிப்படுகிறது. கணவரின் பணிக்குத் துணையாக இருப்பதோடு, சில சூழல்களில் ஆன்மிக வழிகாட்டிகளாகவும் இம்மகளிர் திகழ்கின்றனர்.

சேக்கிழாரின் கதை அமைப்பில் அடியவரின் பக்தி தனிமனித உணர்வாக மட்டும் வெளிப்படுவதில்லை. குடும்ப உறவுகள், அடியவரை வரவேற்கும் முறை, உணவளிக்கும் செயல், சமய நம்பிக்கையில் நிலைத்திருத்தல் ஆகியவற்றின் வழியாக அது பிறருக்கும் பயனளிக்கும் பணியாகிறது. இவ்வகையில் இல்லமகளிரின் வாழ்க்கையைப் படிப்பது, நாயன்மார்களின் வரலாற்றில் குடும்பமும் தொண்டும் பெறும் இடத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறது (சேக்கிழார், 1954).

Fig 1: பெரியபுராணப் பெண்கள்: இல்லறமே நல்லறம்

இப்படமானது பெரியபுராணத்தில் வரும் நாயன்மார்களின் துணைவியர் இல்லறக் கடமைகளைச் செய்வதோடு, சிவதொண்டிலும் கணவருக்கு உறுதுணையாக இருந்ததை விளக்குகிறது. அன்பு, விருந்தோம்பல், பகிர்வு மற்றும் ஆன்மிக வழிகாட்டுதல் ஆகிய பண்புகளின் வழியாக, குடும்ப உறவுகள் மூலம் பக்தி எவ்வாறு பிறருக்கும் பயனளிக்கும் பணியாக மாறுகிறது என்பதை இது தெளிவுபடுத்துகிறது.

1.2. முன்னுரை — ஆய்வின் நோக்கும் அணுகுமுறையும்

பாண்டிய மன்னன் சமணத்தைச் சார்ந்திருந்த நிலையிலும், கணவரையும் நாட்டையும் மீண்டும் சைவநெறியுடன் இணைக்கும் முயற்சியில் மங்கையர்க்கரசியார் ஈடுபட்டதாகப் பெரியபுராணம் எடுத்துரைக்கிறது. திருஞானசம்பந்தரின் வருகையை ஏற்படுத்திய அவரது முயற்சி, தனிப்பட்ட இறைநம்பிக்கை பொதுவாழ்வில் செயல்படும் விதத்தை விளக்குகிறது. அதுபோலத் திலகவதியாரின் சிவபக்தியும் வழிகாட்டுதலும் திருநாவுக்கரசரின் வாழ்வில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. சூலைநோய் நீங்குதல், இறையருள் பெறுதல், மீண்டும் சைவத்தொண்டில் ஈடுபடுதல் ஆகிய நிகழ்வுகள் இவ்வுறவின் ஆன்மிகப் பொருளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இசைஞானியார் பெற்றெடுத்த சுந்தரரின் வழியாகச் சைவப் பக்தியின் ஒளி பரவியதாகக் கதைமரபு போற்றுகிறது. காரைக்கால் அம்மையாரின் சிவபக்தியோ, திருக்கயிலாயத்தில் தலையால் நடந்து செல்லும் அளவிலான முழு அர்ப்பணிப்பாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. இந்நிகழ்வுகள் அனைத்தும் ஒரே மாதிரியான தொண்டினைக் குறிக்கவில்லை. ஒருவரிடம் சமய உறுதி, மற்றொருவரிடம் வழிகாட்டுதல், இன்னொருவரிடம் அடியவர் பணியும் இறைநேசமும் முதன்மை பெறுகின்றன.

இவ்வேறுபாடுகளே இல்லமகளிரின் பக்தி வெளிப்பாட்டை விரிவாக உணர உதவுகின்றன.

இக்கட்டுரை, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வாழ்க்கைச் செய்திகளையும் பாடல் மேற்கோள்களையும் மையமாகக் கொண்ட உரைவழி விளக்க ஆய்வாக அமைகிறது. மங்கையர்க்கரசியார், காரைக்கால் அம்மையார், இசைஞானியார் ஆகிய மூவரின் வரலாற்றுப் பகுதிகள் முதன்மையாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. அவர்களைப் பற்றிய நிகழ்வுகள், சேக்கிழார் பயன்படுத்தும் போற்றுதல் மொழி, இல்லறச் செயல்கள் பெறும் சமயப் பொருள் ஆகியவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுத்தி விளக்கப்படுகின்றன.

புராண நிகழ்வுகள் இங்கு அந்நூலின் பக்திக் கதைமரபிற்குரிய செய்திகளாக அணுகப்படுகின்றன. இறையருள், அற்புதம், பக்தியின் உயர்வு ஆகியவற்றைச் சித்தரிக்கும் இலக்கிய நோக்கமே விளக்கத்தின் அடிப்படையாகும். எனவே, நிகழ்வின் விவரிப்புடன் அதனால் உணர்த்தப்படும் தொண்டுள்ளத்தையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இவ்வணுகுமுறை, பக்திநெறி சார்ந்த விளக்கங்களை உரைச்சான்றுகளுடன் இணைக்கிறது.

இல்லமகளிர் என்ற ஆய்வுப் பொருள், மனைவி என்ற உறவுநிலையை மட்டும் குறிக்காமல், குடும்ப வாழ்வோடு தொடர்புடைய மகளிரின் ஆன்மிகப் பங்களிப்பையும் உள்ளடக்குகிறது. இசைஞானியாரிடம் தாய்மையும், மங்கையர்க்கரசியாரிடம் துணைவியாரின் உறுதியும், காரைக்கால் அம்மையாரிடம் இல்லறத்திலிருந்து வளர்ந்த தனித்த பக்தி அடையாளமும் சிறப்புறுகின்றன. இவ்வாறு உறவுநிலையையும் தனிப்பட்ட இறையன்பையும் இணைத்துப் படிப்பதே இவ்வாய்வின் மையமாகும்.

2. மங்கையர்க்கரசியார்

பெரியபுராணத்தில் தொகையடியார்களும் தனியடியார்களும் இணைந்த வரிசையில் அறுபத்தாறாவது அடியவராகக் குறிப்பிடப்படும் மங்கையர்க்கரசியாரின் வரலாறு, மன்னியசீர் சருக்கத்தில் மூன்று பாடல்களால் அமைந்துள்ளது. பாடல்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும், அவரது சமயப்பணி பெறும் சிறப்பு மிகுந்ததாகும். சோழநாட்டில் பிறந்த இவர், பாண்டிய நாட்டின் கூன்பாண்டியன் எனப்படும் நின்றசீர் நெடுமாறனின் வாழ்க்கைத்துணைவியானார். பிறந்த நாட்டின் பெருமையையும் புகுந்த நாட்டின் நலனையும் இணைக்கும் வகையில் அவரது வாழ்க்கை எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

சேக்கிழார், ‘மங்கையர்க்குத் தனி அரசி எங்கள் தெய்வம்’ என்று அவரைப் போற்றுகிறார். இப்போற்றுதலில் அரசி என்ற அரசியல் நிலையும் அடியவர் என்ற ஆன்மிக நிலையும் இணைகின்றன. ‘தனி அரசி’ என்ற அடைமொழி, மகளிருள் அவர் பெறும் தனிச்சிறப்பை உணர்த்துகிறது. அவருடைய உயர்வு அரசகுலப் பிறப்பினால்

மட்டுமன்றி, சைவநெறியை நிலைநிறுத்த மேற்கொண்ட பணியினாலும் உருவாகிறது (சேக்கிழார், 1954, மங்கையர்க்கரசியார் புராணம்).

சுந்தரர் திருத்தொண்டத்தொகையில், 'வரிவளையாள் மானிக்கும் … அடியேன்' என மங்கையர்க்கரசியாரைப் போற்றுவதாக குறிப்பிடப்படுகிறார். அவருடைய பெருமை சேக்கிழாரின் கூற்றாக மட்டும் அமையாமல், அடியவர் மரபின் போற்றுதலிலும் இடம் பெற்றிருப்பதை இது காட்டுகிறது. நம்பியாண்டார் நம்பியின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதிப் பாடலும் அவரது செயலின் சமயப் பொருளை வெளிப்படுத்துகிறது:

பூச லயில்தென்ன னார்க்கன லாகப் பொறாமையினால்
வாச மலர்க்குழல் பாண்டிமா தேவியாம் மானிகண்டீர்
தேசம் விளங்கத் தமிழா கரர்க்கறி வித்தவரால்
நாசம் விளைத்தா ளருகந் தருக்குத்தென் னாட்டகத்தே.

(நம்பியாண்டார் நம்பி, n.d., பாடல் 79)

இப்பாடலில், திருஞானசம்பந்தருக்கு நிலைமையைத் தெரிவித்து அவருடைய வருகைக்கு வழிவகுத்த மங்கையர்க்கரசியாரின் பங்கு முன்னிறுத்தப்படுகிறது. மூலக் கட்டுரை இப்பாடலைத் திரு. வி. க. அவர்களின் நாயன்மார் வரலாறு நூலின் வழியாக மேற்கோளிட்டுள்ளது. அரசியின் பக்தி மனத்தளவிலான விருப்பமாக நின்றுவிடாமல், செய்தியைத் தெரிவிக்கும் முயற்சியாகவும் உரிய துணையை நாடும் செயலாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்தச் செயல்தன்மையே அவரது வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கான அடிப்படையாகிறது.

மன்னனின் சமயநிலையும் தம்முடைய இறைநம்பிக்கையும் வேறுபட்டிருந்த சூழலில் மங்கையர்க்கரசியார் மனஉறுதியைக் கைவிடவில்லை. குடும்ப உறவைக் காத்தபடியே தமது நம்பிக்கையில் நிலைத்திருப்பது, அவரது இல்லற வாழ்வின் சிறப்பாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. அன்பும் உறுதியும் இணைந்த இந்த நிலையே அடுத்தடுத்த சமய முயற்சிகளுக்கு அடிப்படையாக அமைகிறது.

2.1 மங்கையர்க்கரசியார் — பக்தியும் சமயப் பணியும்

பாண்டிய நாட்டில் சமணம் பரவியிருந்த நிலையில் சைவத்தின் பெருமையை நிலைநாட்ட மங்கையர்க்கரசியார் விரும்பினார். திருமறைக்காட்டில் திருநாவுக்கரசரும் திருஞானசம்பந்தரும் பதிகங்களைப் பாடி ஆலயக் கதவுகளைத் திறக்கவும் மூடவும் செய்த நிகழ்வை அறிந்த அவர், அமைச்சர் குலச்சிறையாரின் துணையை நாடினார். திருஞானசம்பந்தரை அழைத்து வருவதற்கான முயற்சி இதன் வழியாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. தம் எண்ணத்தைச் செயலாக்குவதற்கு உரிய அடியவரையும் துணையையும் அடையாளம் கண்டது, அரசியின் தொண்டுள்ளத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகிறது.

சமணர்களால் தாம் அடைந்த துன்பங்களை நினைவுகூர்ந்த திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர் பாண்டிய நாட்டிற்குச் செல்வதைத் தடுக்க முயன்றதாகக் கதை

தொடர்கிறது. இருப்பினும், சைவம் தழைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் சம்பந்தர் அங்குச் சென்றார். அவர் தங்கியிருந்த இடத்திற்குத் தீவைக்கப்பட்டதாகவும், அத்தீயின் வெம்மை பாண்டிய மன்னனைச் சென்றடைந்து நோயாகியதாகவும் புராணம் கூறுகிறது. இந்நிகழ்வுகள் சமயப் போட்டியையும் அதற்கிடையில் வெளிப்படும் அடியவரின் இறைநம்பிக்கையையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

'மந்திரமாவது நீறு' என்ற பதிகத்தின் வழியாக மன்னனின் வெப்புநோய் நீங்கியதாகவும், அனல்வாதம் மற்றும் புனல்வாதத்தில் சம்பந்தர் வெற்றி பெற்றதாகவும் இக்கதைமரபு விளக்குகிறது. கூன்பாண்டியன் நின்றசீர் நெடுமாறனாகப் போற்றப்படும் மாற்றமும் இந்நிகழ்வுகளுடன் இணைக்கப்படுகிறது. இச்செய்திகளில் மங்கையர்க்கரசியார் நேரடியாக எல்லாச் செயல்களையும் மேற்கொள்பவராக இல்லாவிட்டாலும், அந்நிகழ்வுகள் நடைபெறுவதற்கான சூழலை உருவாக்கியவர் என்ற சிறப்பைப் பெறுகிறார் (சேக்கிழார், 1954, மங்கையர்க்கரசியார் புராணம்).

வருநாள் என்றும் பிழையாத் தெய்வப் பொன்னி
வளம் பெருக்க வளவர் குலம்பெருக்கும்தங்கள்
திருநாடு போற் செழியர் தென்னர் நாடு
சீர் விளக்கும் செய்ய சீறடிகள் போற்றி

(சேக்கிழார், 1954, மங்கையர்க்கரசியார் புராணம், பாடல் 3)

இப்பாடலடிகளில் பொன்னியின் வளமும் சோழர் குலத்தின் சிறப்பும் பாண்டிய நாட்டின் உயர்வும் இணைக்கப்படுகின்றன. மங்கையர்க்கரசியாரின் வாழ்க்கை, இரண்டு நாடுகளுக்கிடையிலான திருமண உறவாக மட்டுமல்லாமல், பக்தியின் வழியாகப் பொதுநலன் விளையும் தொடர்பாகவும் விளங்குகிறது. கணவரின் மாற்றத்தோடு நாட்டின் சமயநிலையும் இணைத்துப் பேசப்படுவதால், அவரது இல்லற உறுதியின் விளைவு குடும்ப எல்லையைக் கடந்து விரிகிறது.

தம் சமய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்குச் சாதகமற்ற சூழலிலும் உள்ளன்போடு இறைவனைப் பணிந்தது அவரது வரலாற்றின் மையமாகும். திருநீறு அணிதல் போன்ற வெளிப்புற அடையாளங்களைவிட, அன்பில் நிலைத்திருக்கும் உள்ளநிலை இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அந்த உள்ளுறுதி உரிய நேரத்தில் செயலாக மாறுவதால், மங்கையர்க்கரசியார் பக்தியால் சிறப்புறும் இல்லமகளிருள் தனித்த இடத்தைப் பெறுகிறார்.

Fig 2: மங்கையர்க்கரசியார்: பக்தியும் சமயப் பணியும்

இப்படமானது பாண்டிய நாட்டில் சைவத்தின் பெருமையை நிலைநாட்ட மங்கையர்க்கரசியார் ஆற்றிய சமயப் பணியை விளக்குகிறது. அமைச்சர் குலச்சிறையார் துணையுடன் திருஞானசம்பந்தரை அழைத்து, பாண்டிய மன்னனின் வெப்புநோயைப் போக்கி, கூன்பாண்டியனை நின்றசீர் நெடுமாறனாக மாற்றிய வரலாற்று நிகழ்வையும், பக்தியின் வழியாக விளங்கும் பொதுநலனையும் இது தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

3. காரைக்கால் அம்மையார்

இறைவனால் 'அம்மையே' என்று அழைக்கப்பெற்ற சிறப்புடையவர் காரைக்கால் அம்மையார். அவரது இயற்பெயர் புனிதவதி. தனதத்தன் என்னும் வணிகரின் மகளாகக் காரைக்காலில் பிறந்த இவர், இளமையிலிருந்தே இறையன்புடையவராகச் சித்தரிக்கப்படுகிறார். வாய்மையும் அறமும் நிலைபெற்ற வணிகர் குடியில் தோன்றியவர் என்பதை விளக்குவதற்கு முன், காரைக்காலின் வளத்தையும் அங்குள்ள மக்களின் பண்புகளையும் சேக்கிழார் எடுத்துரைக்கிறார்.

மானமிகு தருமத்தின் வழிநின்று வாய்மையினில்
ஊனமில்சீர்ப் பெருவணிகர்குடிதுவன்றி யோங்குபதி
கூனல்வளை திரைசுமந்து கொண்டேறி மண்டுகழிக்
கானன்மிசை யுலவுவளம் பெருகுதிருக் காரைக்கால்.

(சேக்கிழார், 1954, காரைக்கால் அம்மையார் புராணம், பாடல் 1)

இப்பாடல், கடல் அலைகளும் சங்குகளும் நிறைந்த ஊரின் இயற்கை வளத்தை மட்டுமே கூறவில்லை. தருமநெறியில் நிலைத்திருத்தலும் வாய்மையில் குறையாதிருத்தலும் அந்தச் சமூகத்தின் சிறப்புகளாக முன்வைக்கப்படுகின்றன.

புனிதவதியாரின் குடும்பப் பின்னணியை இவ்வாறு அமைப்பதன் மூலம், பின்னர் அவரது வாழ்வில் வெளிப்படும் அறச்செயல்களுக்கான சூழலைச் சேக்கிழார் அறிமுகப்படுத்துகிறார். செல்வம் பெற்றிருப்பதைக் காட்டிலும், அச்செல்வம் அறவழியில் பயன்படுவதற்கான மனப்பண்பே கதையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

புனிதவதியார் பரமதத்தன் என்னும் வணிகரை மணந்தார். அவருடைய திருமண நிகழ்வைச் சேக்கிழார் அழகிய உவமைகளின் வழியாகச் சித்தரிக்கிறார். தளிரைப் போன்ற திருவடிகளும் மயிலை ஒத்த மென்மையும் உடைய மணமகளின் தோற்றம், சுற்றத்தார் மகிழ்ச்சியுடன் நிகழ்த்திய இல்லறத் தொடக்கத்துடன் இணைக்கப்படுகிறது:

தளிரடி மென்னகைமயிலைத் தாதவிழ் தார்க்காளைக்குக்
களிமகிழ்சுற் றம்போற்றக் கலியாணஞ் செய்தார்கள்

(சேக்கிழார், 1954, காரைக்கால் அம்மையார் புராணம், பா. 1727)

திருமணத்திற்குப் பின்னரும் புனிதவதியாரின் இறைநேசம் தொடர்ந்தது. இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்ட நிலையிலேயே அடியவர்களை வரவேற்று உபசரித்தார். அமுதளித்தல், ஆடை வழங்குதல், பொன் மற்றும் அணிகலன்களை அளித்தல் போன்ற செயல்கள் அவரது தொண்டின் பகுதிகளாகக் கூறப்படுகின்றன. குடும்பத்தில் இருந்த பொருள்வளம், அடியவரின் தேவையை நிறைவேற்றும் கருவியாக மாற்றப்படுகிறது.

இவ்வாறு காரைக்கால் அம்மையாரின் பக்தி, வழிபாட்டுச் செயலாக மட்டும் இல்லாமல், பிறருடைய பசியையும் தேவையையும் உணரும் செயலாக வெளிப்படுகிறது. அவரது இல்லம் அடியவருக்குப் புகலிடமாகவும் உணவளிக்கும் இடமாகவும் அமைகிறது. பின்னர் அவர் அடையும் உயர்ந்த ஆன்மிக நிலையை அறிய, இல்லறத்தில் வெளிப்பட்ட இந்தத் தொண்டுள்ளத்தை முதலில் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது.

3.1.காரைக்கால் அம்மையார் — அடியவர் தொண்டும் இறையருளும்

காரைக்கால் அம்மையாரின் அடியவர் தொண்டை விளக்கும் முக்கிய நிகழ்வாக மாங்கனி வரலாறு அமைகிறது. பரமதத்தனிடம் வந்தவர்கள் அளித்த இரண்டு மாங்கனிகள் இல்லத்துக்கு அனுப்பப்பட்டன. அவற்றைப் பாதுகாத்திருந்த புனிதவதியாரின் இல்லத்திற்கு ஒரு சிவனடியார் பசியுடன் வந்தார். அவரது பசியைப் போக்குவதற்கு அமுதுடன் ஒரு மாங்கனியையும் புனிதவதியார் அளித்தார். இல்லத்தில் இருந்த பொருளைத் தமக்காக மட்டும் பாதுகாக்காமல், பசியுடன் வந்தவருக்குப் பகிர்ந்தளித்ததிலேயே அவரது பக்தியின் செயல்முறை வெளிப்படுகிறது.

இந்நிகழ்வில் விருந்தோம்பல் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய அறச்செயலாகிறது. அடியவரின் பசியை உணர்ந்ததும் அதற்குரிய உணவை வழங்குவதே

புனிதவதியாரின் முதன்மையான எண்ணமாக அமைகிறது. இறைவன்பால் கொண்ட அன்பு, இறையடியாருக்குச் செய்யப்படும் பணியாக வெளிப்படுவதால், உணவளித்தல் சமயத் தொண்டாக உயர்த்தப்படுகிறது. பக்திக்கும் இல்லற அறத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பை இந்நிகழ்வு தெளிவாக உணர்த்துகிறது.

பின்னர் உணவருந்த வந்த பரமதத்தனுக்குப் புனிதவதியார் எஞ்சியிருந்த மாங்கனியை அளித்தார். அதன் சுவையை அறிந்த கணவர் மற்றொரு கனியையும் கேட்டார். முன்னரே அதனை அடியவருக்கு அளித்திருந்ததால், அக்கணத்தில் புனிதவதியார் செய்வதறியாது இறைவனை நினைந்தார். அவரது நிலையைச் சேக்கிழார் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கிறார்:

அம்மருங்கு நின்றயர்வார் அருங்கனிக்கங் கென் செய்வார்
மெய்ம்மறந்து நினைந்துற்ற விடத்துதவும் விடையவர்தாள்

(சேக்கிழார், 1954, காரைக்கால் அம்மையார் புராணம், பா. 1741)

இறைவனை நினைத்த புனிதவதியாருக்குத் திருவருளால் மாங்கனி கிடைத்ததாகப் புராணம் கூறுகிறது. இங்கே அற்புதம் நிகழ்வதற்கு முன்னர் அடியவரின் பசியைப் போக்கிய செயல் இடம்பெறுகிறது. ஆகவே, அற்புதத்தை மட்டும் தனியாக எடுத்துரைப்பதைவிட, அதற்கு முன்னுள்ள அன்பையும் தொண்டையும் இணைத்துப் புரிந்துகொள்வது முக்கியமாகிறது. அவரது இறைநம்பிக்கை, இல்லற வாழ்வில் எழுந்த இக்கட்டான சூழலில் துணையாக நிற்பதாகக் கதை அமைந்துள்ளது.

அடியவருக்குச் செய்த பணியைப் பெருமையாக அறிவிக்கவோ அதற்குப் பலன் எதிர்பார்க்கவோ புனிதவதியார் முனையவில்லை. கணவர் கேட்டபோது ஏற்பட்ட நிலைமையே அவரது பக்தியின் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. பக்தி என்பது பிறர் பாராட்டைப் பெறுவதற்கான செயல் அல்ல; தேவையை உணர்ந்து மனமுவந்து செய்யும் தொண்டு என்ற பக்திநெறிக் கருத்து இந்நிகழ்வில் வலுப்பெறுகிறது.

மாங்கனி நிகழ்வு புனிதவதியாரின் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பமாகவும் அமைகிறது. இல்லறத்தில் நிகழ்ந்த சிறிய பகிர்வுச் செயல், அவரது ஆன்மிக உயர்வை கணவருக்கு உணர்த்தும் நிகழ்வாக மாறுகிறது. இதனால் அன்றாடச் செயல்களுக்கும் உயர்ந்த பக்தி அனுபவத்திற்கும் இடையில் பெரியபுராணம் ஏற்படுத்தும் தொடர்பை அறிய முடிகிறது.

3.2. காரைக்கால் அம்மையார் — அர்ப்பணிப்பின் நிறைவு

புனிதவதியாரின் பக்திச் சிறப்பை உணர்ந்த பரமதத்தன், அவருடன் வழக்கமான இல்லற வாழ்வைத் தொடர இயலாத நிலையில் பிரிந்து சென்றதாகக் கதை கூறுகிறது. பின்னர் மதுரையில் மற்றொரு திருமணம் செய்து வாழ்ந்த அவரைப் புனிதவதியாரின் உறவினர் கண்டடைந்தனர். புனிதவதியாரைக் கண்ட பரமதத்தன் அவரை வணங்கினார். மனைவி என்ற உறவுநிலைக்குள் அறியப்பட்டவர்,

தெய்வத்தன்மையுடையவராகக் கணவரால் போற்றப்படும் மாற்றம் இவ்விடத்தில் நிகழ்கிறது.

இதனைத் தொடர்ந்து புனிதவதியார் தமது உடலழகை நீக்கிப் பேய்வடிவம் பெற இறைவனை வேண்டினார். குடும்ப வாழ்வில் அழகிய மங்கையாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட அவரது தோற்றம் இப்போது மாறுகிறது. இம்மாற்றம், இறையன்பிற்கு முன்னால் உடலின் அழகு முதன்மையானதல்ல என்ற பக்திக் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை ஆகிய பாடல்களைப் பாடிய அவரது திறனும், இறையன்பு தமிழ்ப்பாடலாக வெளிப்படுவதைக் காட்டுகிறது.

பேய்வடிவம் பெற்ற நிலையிலேயே அம்மையாரின் பக்திப் பயணம் முடிவடையவில்லை. திருக்கயிலாயத்தை அடையும்போது இறைவன் உறையும் மலையைக் காலால் மிதிக்க விரும்பாமல் தலையால் நடந்து சென்றதாகப் பெரியபுராணம் கூறுகிறது. பணிவின் உச்சநிலையை உணர்த்தும் இந்தச் செயல், புறத்தோற்றத்தைவிட உள்ளன்பு முக்கியமானது என்ற கருத்துடன் இணைகிறது:

தலையினால் நடந்து சென்று சங்கரன் இருந்த வெள்ளி மலையின் மேல் ஏறும்போது மகிழ்ச்சியால்

(சேக்கிழார், 1954, காரைக்கால் அம்மையார் புராணம், பா. 1772)

அம்மையாரின் வடிவத்தையும் அன்பின் மிகுதியையும் கண்டு உமையம்மை வியந்ததாகக் கதை தொடர்கிறது. அப்போது சிவபெருமான் அவரைத் தம்மைப் பேணும் அம்மை என அறிமுகப்படுத்துகிறார். இறைவனை வணங்கும் அடியவர், இறைவனாலேயே தாயாக அழைக்கப்படும் உயர்வைப் பெறுவது இவ்வரலாற்றின் தனிச்சிறப்பாகும். சேக்கிழார் இந்த அருள்நிலையைப் பின்வருமாறு போற்றுகிறார்:

மடுத்தபுனல் வேணியினார் அம்மை என மதுரமொழி கொடுத்தருளப் பெற்றாரைக் குலவியதாண் டவத்தில் அவர்

(சேக்கிழார், 1954, காரைக்கால் அம்மையார் புராணம், பா. 1781)

கணவரால் தெய்வமாக மதிக்கப்படுதல், பேய்வடிவம் பெறுதல், இறைவனால் அம்மையாக அழைக்கப்படுதல் ஆகிய மூன்று நிலைகளும் அவரது வாழ்வில் வேறுபட்ட பொருள்களைப் பெறுகின்றன. அவற்றுள் ‘அம்மை’ என்ற அருள்மொழி பக்தியின் உயர்ந்த அங்கீகாரமாகிறது. அம்மையாரின் பாடலும் இறைவனின் திருநடனமும் இணைத்துப் போற்றப்படுவது, தொண்டிலிருந்து பாடலுக்கும் பாடலிலிருந்து இறைநெருக்கத்திற்கும் விரியும் அவரது பக்திப் பயணத்தை நிறைவு செய்கிறது.

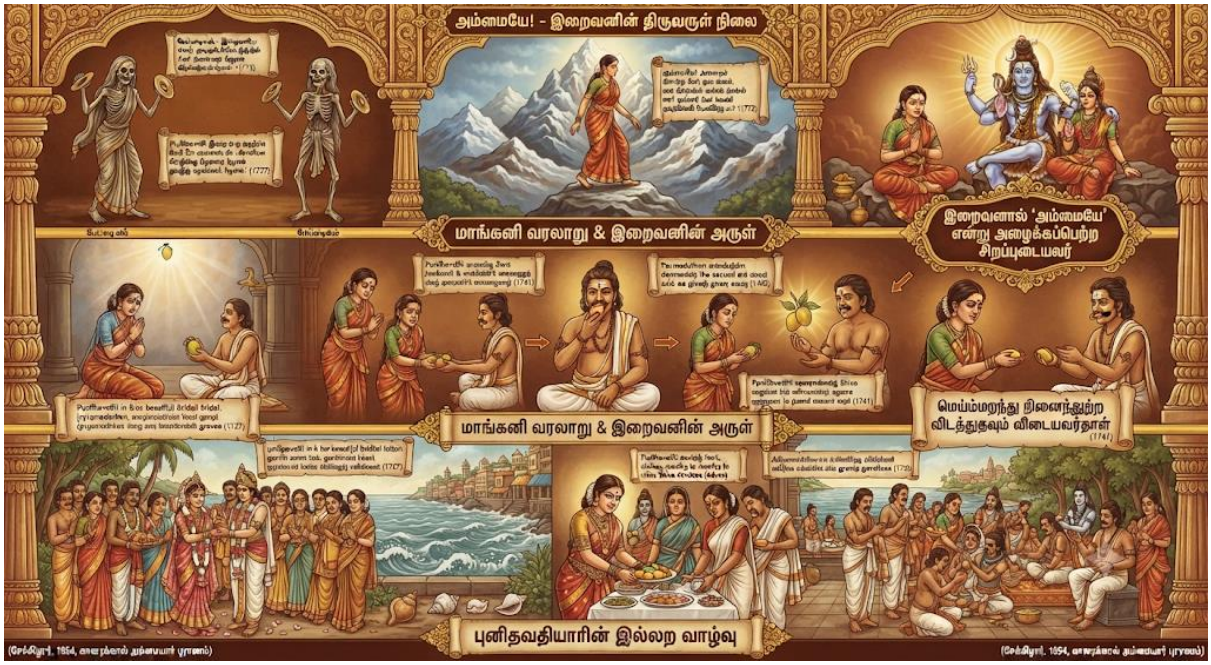

Fig 3: காரைக்கால் அம்மையார்: இல்லற வாழ்வு முதல் இறை அருள் வரை

இப்படமானது காரைக்கால் அம்மையாரின் வரலாற்றை விளக்குகிறது. அவரது இல்லற வாழ்வு, அடியவருக்கு மாங்கனி வழங்கிய நிகழ்வு, பேய்வடிவம் பெறுதல், கயிலை மலையைத் தலையால் நடந்து அடைதல் மற்றும் சிவபெருமானால் 'அம்மை' என்று அழைக்கப்பெற்ற உயர் ஆன்மிக நிலையை இது விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

4. இசைஞானியார்

சோழநாட்டிற்கும் தொண்டைநாட்டிற்கும் இடைப்பட்ட நடுநாட்டில் உள்ள திருநாவலூரில் வாழ்ந்தவர் இசைஞானியார். சடையனாரின் வாழ்க்கைத்துணைவியாக இல்லற நெறியைப் பேணிய இவரது பெருமை, சுந்தரரைப் பெற்றெடுத்த தாய்மைச் சிறப்புடன் இணைத்துப் பேசப்படுகிறது. சிவநெறி தவறாத குடும்ப வாழ்வும் அறநெறி தழைத்த இல்லமும் இவரது வரலாற்றின் அடிப்படைகளாக அமைகின்றன. பெரியபுராணத்தின் மைய அடியவரான சுந்தரரின் தோற்றத்தை விளக்கும் இடத்தில் இசைஞானியாரின் பெயர் சிறப்புடன் இடம்பெறுகிறது.

முப்புரத்தை எரித்த சிவபெருமானின் தோழராகப் போற்றப்படும் சுந்தரரைப் பெற்றெடுத்த பெருமை இசைஞானியாருக்குரியதாகக் கூறப்படுகிறது. எனினும், இவ்வரலாற்றில் தாய்மை என்பது பிறப்பளித்த உறவாக மட்டும் சுருங்குவதில்லை. வழிவழியாக நிலைத்த இறைப்பணியும் இல்லற ஒழுக்கமும் சூழ்ந்த குடும்பத்தில் சுந்தரரின் தோற்றம் அமைந்ததாகச் சேக்கிழார் எடுத்துரைக்கிறார். இதன் மூலம் குடும்பத்தின் ஆன்மிகப் பண்பும் அடியவரின் வாழ்க்கையும் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன.

மாதொரு பாக னார்க்கு வழிவழி அடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்துள் தோன்றி மேம்படு சடைய னார்க்கு

ஏதமில் கற்பின் வாழ்க்கை மனை இசை ஞானியார்பால்
தீதகன் றுலகம் உய்யத் திருஅவ தாரம் செய்தார்.

(சேக்கிழார், 1954, தடுத்தாட்கொண்ட புராணம், பா. 149)

‘வழிவழி அடிமை செய்யும்’ என்ற தொடர், தலைமுறைகளாகத் தொடரும் இறைத்தொண்டை உணர்த்துகிறது. ‘ஏதமில் கற்பின் வாழ்க்கை’ என்ற போற்றுதல், இசைஞானியாரின் இல்லறச் சிறப்பை எடுத்துரைக்கிறது. இரு தொடர்களையும் இணைத்துப் படிக்கும்போது, குடும்பத்தின் சமய மரபும் பெண்மையின் அறநிலையும் சுந்தரரின் தோற்றத்திற்கான பின்னணியாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதை அறியலாம். இதுவே இசைஞானியாரைப் பற்றிய குறுகிய செய்திக்கும் ஆழமான பொருளை அளிக்கிறது.

மங்கையர்க்கரசியாரின் வரலாற்றில் சமயநிலையை மாற்றும் முயற்சிகள் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன. காரைக்கால் அம்மையாரின் வரலாற்றில் பக்தியின் அற்புத அனுபவங்கள் பல இடம்பெறுகின்றன. இசைஞானியாரின் சிறப்போ, இல்லற ஒழுக்கம் மற்றும் தாய்மை என்ற அமைதியான பண்புகளின் வழியாக வெளிப்படுகிறது. எனவே, திருத்தொண்டு அனைவரிடமும் ஒரே வடிவத்தில் நிகழ வேண்டியதில்லை என்பதை இம்மூவர் வரலாறுகளின் வேறுபாடு விளக்குகிறது.

மகனைப் பற்றிய புகழின் வழியாகத் தாய் குறிப்பிடப்பட்டாலும், இசைஞானியாரின் பெயரும் அறப்பண்பும் தனியாகப் போற்றப்படுகின்றன. குடும்பத்தைப் பேணும் பணியும் இறைநெறியைத் தொடரச் செய்யும் சூழலும் சமய வாழ்வில் பெறும் முக்கியத்துவம் இதனால் உணர்த்தப்படுகிறது. அடியவர் வரலாற்றைப் படிக்கும்போது அதன் பின்னணியில் நிற்கும் இல்லமகளிரின் பங்களிப்பையும் கவனிக்க வேண்டுமென்ற இவ்வாய்வின் நோக்கத்திற்கு இசைஞானியாரின் வரலாறு உறுதுணையாகிறது.

Fig 4: இசைஞானியார்: இல்லற ஒழுக்கமும் தாய்மைச் சிறப்பும்

இப்படமானது திருநாவலூரில் வாழ்ந்த இசைஞானியாரின் இல்லற ஒழுக்கத்தையும் சிவநெறித் தொண்டினையும் விளக்குகிறது. சடையனாரின் வாழ்க்கைத்துணைவியாகப் போற்றப்படும் இவர், சுந்தரரைப் பெற்றெடுத்த தாய்மைச் சிறப்புடனும், வழிவழியாகத் தொடரும் இறைப்பணியுடனும் விளங்கிய இவரது உயர்ந்த பண்புகளை இது தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

5. இல்லற நெறியும் பக்தியின் பல்வேறு வெளிப்பாடுகளும்

மங்கையர்க்கரசியார், காரைக்கால் அம்மையார், இசைஞானியார் ஆகிய மூவரின் வரலாறுகளையும் இணைத்துப் படிக்கும்போது, இல்லற வாழ்வும் சிவத்தொண்டும் ஒன்றுக்கொன்று துணையாகச் செயல்படுவது புலனாகிறது. மூவரும் ஒரே வகையான குடும்பச் சூழலில் வாழ்ந்தவர்கள் அல்லர். அரச வாழ்க்கை, வணிகர் இல்லம், மரபுவழி இறைத்தொண்டுடைய குடும்பம் ஆகிய வேறுபட்ட பின்னணிகள் அவர்களிடம் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும், இறையன்பை வாழ்வின் நெறியாகக் கொண்டமை அவர்களை இணைக்கும் அடிப்படையாகிறது.

மங்கையர்க்கரசியாரிடம் பக்தி, சூழலுக்கிடையில் நிலைத்திருக்கும் உறுதியாகவும் உரிய துணையை நாடிச் செயல்படும் முயற்சியாகவும் அமைகிறது. காரைக்கால் அம்மையாரிடம் அது பசியுடன் வந்த அடியவருக்கு உணவளிக்கும் அன்பாகத் தொடங்கி முழுமையான இறையர்ப்பணிப்பாக வளர்கிறது. இசைஞானியாரிடம் குடும்ப ஒழுக்கமும் தலைமுறைத் தொடர்ச்சியும் முன்னிறுத்தப்படுகின்றன. இவ்வேறுபாடுகளைப் பேணியே அவர்களுடைய பொதுவான தொண்டுள்ளத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

5.1 விருந்தோம்பலும் பகிர்வும்

குடும்பத்தில் உணவளிக்கும் செயல் அன்றாடப் பொறுப்பாக இருந்தாலும், பெரியபுராணத்தில் அது அடியவருக்குச் செய்யப்படும் திருப்பணியாக உயர்த்தப்படுகிறது. காரைக்கால் அம்மையார் அளித்த மாங்கனி, பொருளின் அளவைவிட அதனை அளித்த மனத்தின் அன்பை வெளிப்படுத்துகிறது. உணவு, ஆடை, பொருள் ஆகியவை இல்லத்தில் சேமிக்கப்படும் உடைமைகளாக மட்டும் அல்லாமல், தேவையுடைய அடியவருக்குப் பயன்படும் வளங்களாகின்றன. இதன் வழியாக இல்லறத்தின் அறப்பொருள் செயல்வடிவம் பெறுகிறது.

5.2 துணைநிற்றலும் வழிகாட்டுதலும்

நாயன்மார்களின் துணைவியர் அவர்களுடைய தொண்டுக்கு உதவியவர்கள் என்ற கருத்துடன், சில மகளிர் ஆன்மிக வழிகாட்டிகளாகவும் செயல்பட்டனர் என்ற கருத்தை இவ்வாய்வு முன்வைக்கிறது. மங்கையர்க்கரசியாரின் முயற்சியும் திலகவதியாரின் வழிகாட்டுதலும் இதனை விளக்குகின்றன. குடும்ப உறவுக்குள் அன்புடன் துணைநிற்பதும், இறைநெறியில் நிலைத்திருப்பதற்கான ஊக்கத்தை

அளிப்பதும் இங்கு ஒன்றிணைகின்றன. எனவே, இம்மகளிரின் பங்களிப்பு உடனிருப்பதுடன் மட்டும் முடிவதில்லை.

5.3 போற்றுதல் மொழியும் தனித்த அடையாளமும்

‘தனி அரசி’, ‘அம்மை’, ‘ஏதமில் கற்பின் வாழ்க்கை’ போன்ற சொற்றொடர்கள் மகளிரின் சிறப்பை வெவ்வேறு கோணங்களில் எடுத்துரைக்கின்றன. அரசியின் செயலுறுதி, அடியவரின் முழு அர்ப்பணிப்பு, தாயின் இல்லற அறம் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பப் போற்றுதல் மொழியும் மாறுகிறது. இவ்வாறு சேக்கிழார் ஒவ்வொருவரின் தனித்தன்மையையும் காப்பதோடு, அனைவரையும் இறையன்பு என்ற பொதுநிலையில் இணைக்கிறார். குடும்ப உறவால் அறிமுகமாகும் மகளிர், தங்களுடைய பக்தியினாலும் தனித்த அடையாளத்தைப் பெறுகின்றனர்.

Fig 5: இல்லற நெறியும் பக்தியின் பல்வேறு வெளிப்பாடுகளும்

இப்படமானது மங்கையர்க்கரசியார், காரைக்கால் அம்மையார் மற்றும் இசைஞானியார் ஆகியோரின் இல்லற வாழ்வையும் சிவத்தொண்டினையும் விளக்குகிறது. வேறுபட்ட பின்னணிகளைக் கொண்டிருந்தாலும், இவர்கள் விருந்தோம்பல், பகிர்வு மற்றும் ஆன்மிக வழிகாட்டுதல் மூலம் இறையன்பை வெளிப்படுத்தி, பக்தியின் வழியாகத் தனித்த அடையாளத்தைப் பெற்றனர் என்பதை இது தெளிவுபடுத்துகிறது.

6. முடிவுரை

பெரியபுராணத்தில் இல்லமகளிரின் பக்தி, மனத்தில் தோன்றும் இறைநேசமாக மட்டும் அமைவதில்லை. அது அன்றாட வாழ்வில் வெளிப்படும் அறச்செயலாகவும், அடியவருக்குப் பயன்படும் தொண்டாகவும், சமய நெறியில் நிலைத்திருக்கும் உறுதியாகவும் விளங்குகிறது. உணவளித்தல், விருந்தோம்புதல், துணைநிற்றல்,

வழிகாட்டுதல், குடும்ப அறத்தைப் பேணுதல் ஆகிய செயல்களின் வழியாக மகளிரின் பங்களிப்பு வெளிப்படுகிறது. இவற்றை இணைத்துப் படிக்கும்போது நாயன்மார்களின் திருத்தொண்டிற்குப் பின்னணியாக இருந்த இல்லற வாழ்வின் முக்கியத்துவம் தெளிவாகிறது.

மங்கையர்க்கரசியாரின் வரலாறு, கணவரின் சமயநிலையிலிருந்து வேறுபட்ட நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தபோதும் தம்முடைய இறையன்பை நிலைநிறுத்திய உறுதியை எடுத்துரைக்கிறது. திருஞானசம்பந்தரின் வருகைக்கு வழிவகுத்த அவரது முயற்சி, கணவருக்கும் நாட்டிற்கும் நன்மை ஏற்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இணைகிறது. உள்ளன்பாகப் பேணப்பட்ட பக்தி, தக்க சூழலில் செயலாக மாறும் விதத்தை அவரது வாழ்க்கை விளக்குகிறது. அரசியின் சிறப்பைச் சேக்கிழார் மட்டும் அல்லாமல் அடியவர் மரபும் போற்றுவதால், அவர் பெறும் சமய மதிப்பு மேலும் தெளிவடைகிறது.

காரைக்கால் அம்மையாரின் வாழ்க்கையில் விருந்தோம்பல் அடிப்படையான இடத்தைப் பெறுகிறது. பசியுடன் வந்த அடியவருக்கு மாங்கனியை அளித்த செயல், எந்த எதிர்பார்ப்புமின்றி செய்யப்படும் தொண்டிற்கு எடுத்துக்காட்டாகிறது. இல்லறத்தில் வெளிப்பட்ட அந்த அன்பே, புறத்தோற்றத்தைத் துறந்து இறைவனை மட்டுமே நாடும் நிலையாக விரிகிறது. இறைவனால் ‘அம்மை’ என்று அழைக்கப்படுதல், அவரது பக்திக்குக் கிடைத்த உயர்ந்த அங்கீகாரமாகப் புராணத்தில் சித்தரிக்கப்படுகிறது. தொண்டு, பாடல், பணிவு, அர்ப்பணிப்பு ஆகியவை அவரது வரலாற்றில் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுகின்றன.

இசைஞானியாரின் வரலாறு, இல்லற அறமும் தலைமுறை இறைத்தொண்டும் பெறும் சிறப்பை எடுத்துரைக்கிறது. சுந்தரரைப் பெற்றெடுத்த தாயாக மட்டுமன்றி, அறநெறி நிலைத்த குடும்ப வாழ்வின் அங்கமாகவும் அவர் போற்றப்படுகிறார். திலகவதியாரின் வழிகாட்டுதலை இதனுடன் நினைவுகூரும்போது, மகளிரின் பங்களிப்பு மனைவி, தாய், உடன்பிறந்தவர் ஆகிய உறவுநிலைகளின் வழியாகப் பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படுவதை அறியலாம். அந்த உறவுகளுக்குள் செயல்படும் இறையன்பே அவர்களின் உயர்விற்குக் காரணமாக முன்வைக்கப்படுகிறது.

இம்மகளிரின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகள் அனைத்தும் ஒரே அளவிலும் ஒரே தன்மையிலும் அமைந்திருக்கவில்லை. ஆனாலும், அன்பில் நிலைத்திருத்தலும் பிறருக்காகச் செயல்படுதலும் அவற்றின் பொதுவான அடிப்படைகளாகின்றன. நாயன்மார்களின் புகழுக்கு உறுதுணையாக இருந்த மகளிர், தங்களுடைய பக்தியாலும் தொண்டாலும் தனிச்சிறப்பைப் பெற்றுள்ளனர். இவ்வாறு பெரியபுராணம், இல்லறத்தின் அறப்பண்புகளைச் சிவத்தொண்டின் உயர்வுடன் இணைத்துக் காட்டுகிறது. பக்தியால் சிறப்புறும் இல்லமகளிரின் பங்களிப்பை உணர்வது, அந்நூலின் அடியவர் வாழ்வியலை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

7. மேற்கோள் நூல்கள்

1. சேக்கிழார். (1954). *பெரியபுராணம்* (சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார், உரை). சாது அச்சுக்கூடம்.
2. நம்பியாண்டார் நம்பி. (n.d.). *திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி* [பாடல் 79]. தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்.

மூலக் கட்டுரையில் இடம்பெற்ற பிற துணைநூல்கள்

References

இராமசுப்பிரமணியன், வ. த. (n.d.). பெரியபுராணம் எனப்பெறும் திருத்தொண்டர் புராணம் மூலமும் தெளிவுரையும். திருமகள் நிலையம்.

இராமநாத பிள்ளை, ப., & சிதம்பரனார், அ. (2003). திருமந்திரம் மூவாயிரம் (9ஆம் பதிப்பு). தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

இராமலிங்கம், அரங்க. (2003). திருஞானசம்பந்தரின் ஆளுமைத்திறன். அநுராகம்.

இராமலிங்கம், அரங்க. (2005). தெய்வச் சேக்கிழார். திருவாசக–திருமந்திர அறக்கட்டளை.

கங்கை, ப. (1998). பெரியபுராணத்தில் முப்பொருள் (2ஆம் பதிப்பு). வேமன் பதிப்பகம்.

கருணாநிதி, ந. (2003). சேக்கிழார் போற்றும் சிவனடியார்கள். ஜோதி புத்தக நிலையம்.

கலியாணசுந்தரனார், திரு. வி. (n.d.). நாயன்மார் வரலாறு.

கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள். (2003). பெரியபுராணம் (2ஆம் பதிப்பு). குகஶ்ரீ வாரியார் பதிப்பகம்.

திருவள்ளுவர். (1970). திருக்குறள் (பரிமேலழகர், உரை; மறுபதிப்பு). தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

திலகவதி, க. (n.d.). சங்க கால மகளிர் வாழ்வியல். இறையருள் பதிப்பகம்.